

[Hans Nielsen.]

rigtig bekende. Det er jo efterhaanden blevet to mindre Partier her i Salen; selv om man lægger deres Stemmetal den 22. Oktober sammen, kommer man kun op paa 560 000 Stemmer, og over for dem stod der 900 000 Vælgere, der godkendte det Forslag, der ligger her. Jeg forstaar derfor ikke, med hvilken Ret disse to Partier møder her med deres Forslag og kræver dem gennemført, og at de ganske kan se bort fra den Tilslutning, som Regeringen fik ved Valget den 22. Oktober.

Den anden politiske Side af dette Spørgsmaal er jo den, at de to Partier nu ganske kapitulerer over for Landstinget. De er paa det rene med, at deres Forslag ikke kan blive gennemført her i dette høje Ting, og i Vished herom har de lagt Armene over Kors og erklærer, at de er ligeglade med, hvordan det gaar. Nu kan det hele blive overantvortet til det andet høje Ting. Jeg ser ikke rettere, end at dette er en kolossal Sejr for det ærede Medlem Hr. Prieme. Det ærede Medlem Hr. Prieme har ved denne Lejlighed, forekommer det mig, besejret den hele Armé i Det konservative Parti, og nu ser vi altsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, det ærede Medlem Hr. Drachmann, det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, og hvad de nu hedder alle sammen, som jeg mener hører til en bestemt Kreds inden for Det konservative Parti, ganske roligt overlade dette Forslag, omfattende alle Erhvervs vitale Interesser, til Afgørelse hos de ærede Landstingsmænd Jensen-Klejs, Hauch, Stein og Lange. Det er dem, de Herrer overleverer det hele til. Det Parti, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller hører til, der skulde repræsentere særlig store Befolkingsklassers Interesser, overlader det ganske til Landstinget at bestemme, hvad der skal ske. Jeg tror, at man nu ude i Befolkningen vil fordømme en saadan Optræden. Det er jo at gøre dette Lovforslags Skæbne afhængig af det berygtede lille Flertal i Landstinget. Det er disse faa Stemmer, der kan gøre med det, som de vil, og de ærede konservative Medlemmer fraskriver sig jo i Virkeligheden al Indflydelse i Folketinget paa, hvorledes det skal være. Jeg føler mig ganske overbevist om, at uden Hensyn til det Resultat, der kommer i Landstinget, og som jeg ikke skal profetere om, vil de Vælgere, der den 22. Oktober stemte paa Det konservative Parti og paa Venstre, sikkert være paa det rene med, at de to Partier endnu har 55 Mandater for meget i dette Ting. Thi jeg ser ikke, til hvilken Nytte de sidder her, naar de optræder, som de gør i

dette Tilfælde, hvor det ikke er et almindeligt Rumleriforslag, der er til Behandling, men et Forslag, der berører saa at sige alle Mennesker i dette Land.

Det er jo ikke Skik, at Ordføreren, naar han har Ordet første Gang, omtaler de Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallene, og jeg skal ikke bryde denne Skik nu. Det volder mig heller ingen Kvaler at lade være, thi disse Misfostre bærer jo fra Fødselen Dødens Mærke, og der er sikkert ikke noget Menneske, der har troet paa, at de nogen Sinde kan blive til Lov.

De af Handelsministeren stillede Ændringsforslag, som er tiltraadt af Flertallet, kan jeg anbefale til Vedtagelse i dette høje Ting. De indeholder efter min Formening Forbedringer af Forslaget, som jeg anbefaler til hurtig Gennemførelse i dette høje Ting.

Knud Kristensen: Ved Lovforslagets første Behandling gjorde jeg Rede for mit Partis principielle Stilling til Regeringens Forslag. Jeg paaviste dets Uretfærdighed og den uheldige Politik, som den gældende Lov under den Administration, den har været undergivet, har medført, og jeg paaviste ogsaa, hvilke uheldige Følger den fremdeles vilde have i den kommende Tid. Jeg kan ikke se, at Regeringspartierne, hverken deres Ordførere eller den højtærede Minister, har imødegaaet disse Begrundelser og min Bedømmelse af Regeringsforslagets Principers Uheldighed. Paastande var der nok af om, at Lovforslaget var godt og udmærket og fortrinligt, men en virkelig paa saglige og logiske Argumenter opbygget Kritik af min Bedømmelse kan jeg ikke se, at man har fremført.

Jeg kan derfor, hvad den principielle Side af Sagen angaar, henvise til de Udtalelser, som jeg paa mit Partis Vegne fremsatte ved Lovforslagets første Behandling. Jeg skal kun ganske kort nævne de Hovedsynspunkter, som vi da gjorde gældende, og som vi fremdeles fastholder. For det første mener vi, at et handelspolitisk Organ til Sikring af vor Eksport paa den Maade, at vi sikrer et vist Indkøb i de Lande, som er villige til at købe hos os, maa vi have. Det er efter vor Opfattelse en Fornødenhed under de nuværende handelspolitiske Forhold, at et saadant Organ til at varetage disse Opgaver af eksportmæssig Karakter opretholdes. Vi mener ogsaa, at i en Krisetid som den, vi nu lever i, er det rimeligt, at der rækkes de Erhverv, som er haardest ramt af Krisen, en hjælpende Haand, men vi mener, at den Ordning, vi hidindtil har haft, har, saaledes som den administreres, i de allerfleste